

GAZETA LWOWSKA

W Poniedziałek

N^{ro}. 52.

7. Maia 1821.

Wiadomości krajowe.

Z Wiednia d. 12. Kwietnia. — Podczas trzeciego i ostatniego ciągnięcia loteryi na Państwa Grossdickau i dobra Wattieticz przedsięwziętego dzisiaj iabó w dniu trzecim i ostatnim tego ciągnięcia (porównaj Nr. 6050. i 7276. gazety naszej) Nr. 140,687 wygrał dobra Wattieticz.

Na Numera zaś następujące wypadły większe wygrane w pieniądzech.

Nr.	wygrał	50,000 ZR.	w W. W.
116,108	—	25,000	— — —
9,799	—	7,000	— — —
74,149	—	5,000	— — —
154,778	—	1,000	— — —
141,073	—	1,000	— — —
134,855	—	1,000	— — —
153,676	—	1,000	— — —
19,826	—	1,000	— — —

Wiadomości zagraniczne.

Królestwo Sardyńskie.

Naynowsze wiadomości z Piemontu potwierdzają, że wypadki ostatnich tygodni były dziełem dawno już przygotowywanego spisku. Prędkiem rozwiązaniem władz rewolucyjnych, zabrano w naytówniejszych miejscach akta, które podają zupełne objaśnienia względem osób i czynności. Tak n. p. w Alexandryi znaleziono akta dawno już osławionego Jenerała Wilhelma de Vaudoncourt, zwykle znanego pod imieniem Jenerała Guillaume; akta te dowodzą, że tenże miał dowództwo zbranych tamże buntowników i kierował ich zajęciami przeciwko Navarrze. Skarb publiczny w Turynie, który przed wybuchnieniem rewolucyi miał blisko 16 milionów w gotowiznie, w przeciągu nocy iak trzech Niedziel stał się łupem kierujących obaleniem Rządu i szedł na małą sumę. Osoby te wraz z majątkami, ci przyjaciele Ojczyzny, w dniu niebezpiecznym dla ich sprawy należeli do najniebezpieczniejszych. Sabaudyjskie bezpieczeństwo w sycylii piękny przykład daje i Hrabstwo Nizza daję piękny przykład

wierności; w pierwszym z tych krajów kilka oddziałów pułku Alexandryjskiego, zaburzyło na chwilę spokojność, która atoli po ich wyścienu znowu została przywróconą.

W małym Xięstwie Monaco zaszła także na d. 20. Marca rewolucya podobna do trwałości i obszerności tego Xięstwa. W Montona zaprowadzono, wykonano i cofniono Konstytucyę Hiszpańską we 24 godzinach, ponieważ ani miasto Monaco ani Roquebrun nie chciały oświadczyć się za tą reformą światła. Godzien uwagi jest dzień wybrany do rewolucyi.

Królestwo Oboiej Sycylii.

Naynowsze gazety Neapolitańskie z d. 10. z. m. zawierają uwiadomienie Jeneralney Dyrektora Połewi, mocą którego każdemu, który stawia do więzienia następujące osoby: D. Lorenzo de Concillis, D. Michele Morelli, D. Giuseppe Silvati, D. Luigi Minichini i D. Giuseppe Capuccio, przyrzeczono nagrody tysiąc dukatów.

Okręt Hiszpański el Guerrero o 74 działach i fregata la Porta o 44 stojące ciągle w zatoce Neapolitańskiej, odebrały rozkaz oney opuszczenia.

Zaprowadzony Rząd tymczasowy w Palermo (iak donosiliśmy), na którego czele jest tamedzny Biskup, Kardynał Gravina utworzony na rozkaz Króla Oboiej Sycylii, i wybór reszty Członków Rządu oddano temuż Biskupowi. Stosownie więc do tego mianowanymi zostali na członków Rządu tymczasowego: Xiąże Trabbia, Margrabia Ferreri, Jenerał Nunciante, Konradmirał D. Reggiero Settimo, Xiąże Torrebuona, Xiąże Pandolfina i D. Gaspare Leone.

Podług naynowszych wiadomości z Rzymu z d. 14. z. m. przybyła tamże Xiężna Florydyia w dniu wspomnianym z Florencyi. Król Jmé Oboiej Sycylii spodziewany był na d. 16. i iak mówią miał przepędzić w Rzymie Wielki Tydzień i Święta Wielkanocne.

Dnia 15. z. m. przybyła do Modeny Deputacyja, wysłana z Genui do Xięcia Genevois, a złożona z tamecznego Arcybiskupa Lambruschini Prezydenta Senatu Carbonara i Kawalera Quartanna i upoważniona oświadczyć Jego Królewicowskiej Młosci o zupełnem poddaniu się miasta i Xięstwa Genueskiego.

Cesarsko Austriacki nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister na Dworze Królewsko Sardyńskim Baron Binder przybył do Modeny na d. 12. wieczorem.

Portugalia Brazylia i Algarbia.

Z Lizbony d. 25. Marca. — Czynią tu teraz przygotowania do przyjęcia następcy Tronu, wsiadł on na okręt liniowy Don Juan VI., który wyszedł pod żagle wraz z okrętem Angielskim the Superbe i spodziewany jest codziennie w Lizbonie.

Z Lizbony d. 28. Marca. — Galera Portugalska S. Gualter, która wyszła pod żagle na d. 9. Lutego z Fernambuko, przywiozła pewną wiadomość o przyjęciu Konstytucyi w Prowincyi Portugalskiej Parra i oddała tutejszej Rejencyi doniesienie Junty tymczasowej w Parra, tudzież zdanie sprawy uczynione w tej mierze Królowi Janowi VI.; obadwa te akta podpisane są przez Prezydenta i siedmiu Członków owej Junty tworzących, pomiędzy którymi jest 3 Pułkowników, Wikaryusz municypalny, Sędzia i czterech prywatnych.

Senat ogłosił z wielką uroczystością na d. 24. t. m. że zaprzysiężenie fundamentalnych rysów do Konstytucyi nastąpi nazajutrz, w obszernym kościele Dominikanów.

Hiszpania.

Z Madrytu d. 2. Kwietnia. — Pannie tu teraz spokojność; zgromadzenie Stanów pracuje bez przerwy i zatrudnione jest sprawami praw posiadaczy ziemi. Wszyscy przeszli Ministrowi przeniesieni są na uwolnione miejsca w Radzie Stanu; świetne zadusycuczynienie za rozsiadanie przeciwko nim potwarze.

Z Walencyi d. 22. Marca. — Ciemna chmara zbiera się w naszym sąsiedztwie mogąca stać się straszną dla całego Półwyspu. Stawny albo raczej osławiony Saime Alfonso Kapitan rozbojników i Jenerał naczelny bandytów, który przestając dotąd na 4 towarzyszach odbierał w sposobie grzecznym pieniądze podróżnym i na furmanów, kupców i rzemieślników chodzących nakładał miesięczną daninę, pomnożył bandę swoją do 20 i twierdzi, że nie-

bawem połączy się z nim sto innych. Żołnierze milicyi powiększney części nie mają broni, i dla tego gorliwość ich stawienia się rozbojnikom nie jest pożyteczną, a nawet mężstwo ich jest tylko przechwalaniem się; ponieważ nie masz funduszu, z którego by im wypłacone, gdyby użyci byli do straży; zatem dowalają raczej bandytom czynić, co się im podobą.

Gazety Madryckie z d. 7. Kwietnia, odebrane w Paryżu przez nadzwyczajną sposobność, donoszą o przybyciu do Barcelony na d. 5. t. m. wielu najbardziej osławionych sprawców lub będących narzędziami rewolucyi, zbiegłych z Neapolu; przywieźli oni wraz pierwszą wiadomość o niepomysłnym dla liberalistów Hiszpańskich skutku spraw Neapolitańskich, i wniksciu wojska Cesarskiego bez oporu do Stolicy Królestwa.

Podług najnowszych wiadomości z Hiszpanii, Prowincya Burgos była teraz wiadomością ważnych wypadków. Kanonik z Walencyi nazwiskiem Merino, który w ostatniej wojnie oswobodzenia przeciwko Francyi dowodził 4000 ludzi, i odniósł zwycięstwo w kilku potyczkach nad wojskiem Buonapartego, ukazał się teraz raptem na czele zbrojnych ludzi w tej Prowincyi, i zatknął tamże chorągiew religii i Króla. *Cura de Villabado* (tak się nazywał ten naczelnik kup zbrojnych w ostatniej wojnie) zręcznym obrótem przybył z Walencyi do Aranda Duero, i tam wydał odezwę do tych żołnierzy, którzy niedy pod jego służyli chorągiewami. We dwa dni po jego przybyciu złączyło się z nim więcej jak 2000 ludzi młodych. Emmissaryusze udali się do wielu obwodów tej Prowincyi a szczególniej do Sorii, gdzie nałożyli znaczną dostawę koni. Wiadomość ta sprawiła wielkie wrażenie w Burgos. Dowódzca miasta żądał z Madrytu wzmocnienia, z obawy, aby Merino nie uderzył na Burgos, dla uwolnienia uwieczonych tamże rejalistów, między którymi jest wielu jego przyjaciół. Na gwardyi narodowej w Burgos nie może polegać mieszkańcy oparli się formalnie nieczynić aktualnej służby; z tą dowódzca jest dosyć w przykrem położeniu, ponieważ już kilku z Burgos, a zjawienie się tego naczelnika stronictwa sprawiło zaburzenie nie do wyrażenia w Prowincyach sąsiedzkich.

List z Madrytu d. 2. z. m., umieszczony w Dzienniku Paryżkim wyraża między innymi: »Przybył tu niedawno Kapitan artylerji

Neapolitańskiemu dilerzom i przyjęto go z największym zapalem. Różne korpusy gwardyi dawały na część jego uczty. Kapitan ten Neapolitański kupił od znanego bankiera Bertrand de Lis 50000 sztuk broni.— Stronnictwo Węglarzy stara się i tu rozszerzyć swojego ducha, lecz zdaje się, że jest w otwartej wojnie z wolnymi Mularzami, którzy Członkom onegoż niedozwalają przystępu do łóż swoich.— Kapelan D. Mathias Vinuesa nie jest już w tak ścisłym iak dawniej więzieniu. Zwolnienia tego użył na wydanie pamiętnika w celu usprawiedliwienia swojego postępowania; w tym uskarża się mocno na wielu żołnierzy z gwardyi narodowej, którzy w jego obecności spiewać mieli o losie jego nieprzyzwoite pieśni i na murach jego więzienia wyrysowali powieszzonego Xiędza!« Mówią, że żołnierze ci będą pociągnięci do odpowiedzialności.

Wielka Brytania i Irlandya.

Z Lond. Goniec Królowej iadąc do Rzymu zatrzymany został w Lyonie; Policya zabrała mu wszystkie listy i takowe w zapieczętowanym worku odesłała do Paryża. Powrócił on do Królowy; Lord Castlereagh zalecił zapytać się w Paryżu o przyczynę jego zatrzymania. Królowa posłała z tym goncem do Paryża pewnego, który upoważniony jest wyszukać te listy odpieczętować.

Onegdy (11. Kwiet.) nadeszła tu przez umyślnego wiadomość o śmierci Margrabiego Londondery. Pan ten miał dwie żony, pierwszą Lady Sarah Frances siostrę Margrabiego Herdfort, z którą spodził terażniejszego Sekretarza Stanu, Lorda Castlereagha a z Lady Frances, siostrą Margrabiego Camden drugą żoną terażniejszego Posła na Dworze Austriackim Lorda Stewart. Zmarły Margrabia, który doszedł wieku lat 83, mianowany był w roku 1789 Baronem, w 1795 Wice-Hrabią i nakoniec w roku 1816 Margrabią. Lord Castlereagh terażniejszy Margrabia Londondery oddziedziczył wszystkie tytuły oycy swojego, i iak mówią nieprzestanie zasiadać w Izbie Niższej i pełni obowiązk iako Kanclerz Stanu spraw zewnętrznych; ponieważ zaś sprzeciwia się aktowi unii, aby Par Irlandzki był Reprezentantem w Izbie Niższej Hrabstwa lub miasta Irlandzkiego, zatem Margrabia złoży urząd Reprezentanta Hrabstwa Irlandzkiego Down i dozwolił wybrać siebie na reprezentanta Plymptonu.

Francya.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych z d.

13. i 14. z. m. na przełożenie S. Sirieys de Merinhac przyjęto dwa artykuły dodatkowe do urzadzenia Izby, aby wstrzymać dotychczasowe haniebne rozprawy. Są one następującego brzmienia: »Artykuł 1. Stosownie do artykułu 21. urzadzenia sam Prezydent wezwie do porzadku tego, który się od niego oddali. Mowca, który w przypadku tego samego artykułu żądać będzie usprawiedliwienia, »będzie miał sam i ed en głos.«— »Art. 2. Kiedy »mowca w iedney mowie wezwany był dwaraz do porzadku, Prezydent dozwolewszy mowcy głosu, gdy takowego żądał na swoje usprawiedliwienie, powinien zaściagnąć rady Izby, »dla przekonania się, czyliby nienależało odmówić mowcy głosu na resztę posiedzenia; »względem tegoż samego pytania, Izba rozstrzyga powstaniem i nieruszeniem się z miejsca »bez rozpraw.« — Rozprawy względem trzeciego i ostatniego dodatkowego artykułu, co się dotyczy *Rappels à la question* odroczone na Poniedziałek do d. 16tego.

Monitor z d. 16. z. m. zawiera następujący rozkaz dzienny wydany przez Marszałka Wiktora na d. 3. Kwietnia w Lyonie.

Rozkaz dzienny.

Z główny kwaterze w Lyonie d. 8. Kwietnia 1821.

Powołany rozkazem Króla na Dowódcę naczelnego 6ey, 7ey, 18ey i 19ey dywizy wojskowych, mam się za szczęśliwego, że okazać mogę zadowolenie Króla Jmci z powodu postępowania i sposobu myślenia wojska, których w trudnych okolicznościach dało dowody.

Poduszczeni zabiegami, zepsući bezbożnymi naukami owych ludzi, których doświadczenie nie uczyniło mądrzejszymi a cierpienia Oyczyzny poruszyć nie mogły, młode wartości i kilka osób z najniższej klasy rozumieli, że bezkarnie powstać mogą przeciwko prawemu Królowi. Wychwalaniem obłędów, rewolucyi i powstania zrzadzonych przez kilku burzycieli w niektórych sąsiedzkich krajach iako rysów bohaterskich dały się uwieść niektóre słabe głowy. Buntownicy posunęli zuchwałość swoją aż do splamienia pamięci naszej sławy, zatknięciem chorągwi, która w przyszłości nie może być iak tylko znakiem buntu i powstania. Spodziewali się oni, wygładzić w pamięci Francuzkich wojowników, że sława i uroczysta przysięga wiąże ich na zawsze do chorągwi lilii; atoli Officerowie i szeregowi wszędzie okazali sprawiedliwą wzgardę ku tym, którzy odważyli sądzić, że są zdolnymi do takowego schanbienia siebie. byliby oni za hańbę

tę, użyli zemsty, której dozwala prawo, gdyby buntownicy najszybciej ucieczką niebyli uszli sprawiedliwiey ich niechęci.

Żołnierze! Niezapomniycie nigdy, że każdy, który stara się was uwieść i pogrążyć swoją Ojczyznę, jest iey nieprzyjacielem, i zasługue więcej na gniew sprawiedliwy, iak nieprzyjaciel, który na nią z'bronią w rękę uderza. Tam ten chce pozbawić was waszey czci, gdy tymczasem ten przeciwnie podać sposobność Francuzkim wojownikom do nabycia sławy.

(podpis.)

Marszałek Wiktor.

D. 12go z. m. Kommandor de Saudre wskazany został przez Sąd Karzący Paryzki zaocznie na dwuletnie więzienie i karę 4,000 franków z powodu wydanego dziełka pod tytułem: *Pièces politiques*; dziełko to zawiera: 1) obelgi przeciwko Królowi Jegomości Portugalskiemu, i 2) przywodzi fakta dotycząc się honoru, które, gdyby rzeczywystmi były, mogłyby szkodzić sławie Królewsko - Portugalskiego Posła w Paryżu Margrabiego de Marialva.

Sąd ten rozkazał zagrabić wszystkie exemplarze, które ukazały się u księgarza Correard w *Palais Royal*.

W Kollegium Królewskiem w Douai oburzyło się wielu uczniów przeciwko swoim przełożonym, ponieważ zniewaleni byli przez nich do codziennego słuchania Mszy Świętej. Dwudziestu z tych bezecznych młodych Liberalistów oddalono, a spokojność została zaraz przywróconą. Jedna z gazet Paryzkich wyraża, że wszyscy ci młodzi ludzie należą do 20 rodzin, znanych ze swoich ultraliberalnych zasad.

Kapitan Nantil, który tak wielką rolę grał w spisku Sierpniowym z d. 19. uwięziony został na brzegach Francyi w chwili, gdy chciał wsiąść na okręt do Anglii. Służył on dawniey w Legionie Meurthy, ma teraz lat 42; Kanclerz d'Ambray wydał przeciwko niemu ogólny rozkaz aresztowania, z oświadczeniem, iż utraci prawo obywatelstwa i dobra iezli się niestawi w ciągu dni 10. —

N i e m c y.

Stosunki wojskowe Związku Niemieckiego. Prezydium. Do pierwszych urzędzeń ustalających istotę związku należy utworzenie stosowney Konstytucyi wojenney. Zgromadzenie Związkowe, od swojego zaraz istnienia zwróciło szczególniejszą baczo-

ność na tę ważną sprawę, a spuszczaiąc się na prace ustanowionego Wydziału Seymu Związkowego i Kommissyi woyskowej, starało się ciągle o wyrobienie tego przedmiotu. Gdy nakoniec Artykuły XIII. i XIV. ostateczney uchwały Wiedeńskiej, wskazały bliżej iak maia być przedsięwzięte organiczne urządzenia Związku, z wyłączeniem ogólnych rysów i istotnych oznaczeń od dalszych rozpraw względem wykonania onych w szczególności: zatem Wydział Seymu Związkowego, przywiązując się do tego, co w tej mierze na 3otym posiedzeniu przeszłorocznem uktadano, został spowodowany do przełożenia wysokiemu Zgromadzeniu projekt Konstytucyi wojenney Związku Niemieckiego w iey ogólnych zarysach i istotnych oznaczeniach. Od iakiego punktu rozpoczęto w tym względzie pracę, zdanie sprawy uczynione na d. 15. Lutego r. b. bliżej rzecz rozwiia. Od tego czasu Wysokie Zgromadzenie przełożony sobie projekt poddawało troskliwie pod rozpoznanie częścią na formalnych, częścią na poufnych posiedzeniach, i uczynione tak co do rzeczy, iak i co do uktadu postrzeżenia, udzielało tym końcem wydziałowi Związku Seymowego, aby takowe wystawić w porównaniu, należycie ocenić uwagi i całość z dalszym przełożyć wnioskiem. Teraz, nie tylko że Wydział Związku Seymowego rozwiązał zadanie, ale nawet Zgromadzenie Związku wzięło przedmiot ten pod dalsze rozpoznanie i do takiej doprowadziło dojrzałości, iż fundamentalne oznaczenia mogą być przedsięwzięte w sposobie Konstytucyynym. Ztąd Prezydium może w takim sposobie ułożony »projekt do Konstytucyi wojenney Niemieckiego Związku w iey ogólnych zarysach i istotnych oznaczeniach,« przełożyć Zpełnemu Zgromadzeniowi z tym wnioskiem, aby takowy zaraz 1) wzięty był pod głosowanie, i 2) iezli przyjęty zostanie iednomyslnością głosów, wyniesiony został do prawa Związkowego. 3) Po zapadley uchwale, zostawiono będzie mnieyszemu Zgromadzeniowi dalsze wykonanie onegoż w szczególności częścią na zasadzie iuz zrobionych, częścią ieszcze od Kommissyi woyskowej spodziewanych przygotowawczych pracach. — Głos. Austryia. Przystaie na przyjęcie przełożonego projektu do Konstytucyi wojenney Związku Niemieckiego w iey ogólnych zarysach i istotnych oznaczeniach i wnosi, aby takowy wyniesiony został do prawa organicznego Związku. — Wszystkie głosy przyjęły iednomyslnie przełożoną w liczb. XXIV. artykuły Konstytucyi wojenney Związku Niemieckiego; ztąd uchwalono: aby następujące XXIV. artyku-

ły Konstytucyi wojenney Związku Niemieckiego w iey zarysach i istotnych oznaczeniach zamienione zostały w prawo organiczne Związku.

(*Donkończenie nastąpi.*)

T u r c y i a.

Z Konstantynopola d. 24go Marca. —

Patryarcha odebrawszy naywyraźniejszy rozkaz W. Porty zgromadził wczoraj w głównym kościele nayznakomitszych przełożonych gminy Greckiey i odczytał im W. Sultana Firman, który oskarża Michała Suzzo dotychczasowego Xięcia Multan o zbrodnię Stanu, i skazuje tak iego iak iiego stronników na potępienie. — Biskupa Greckiego i kilku Bojarów zaprowadzono do więzienia Bostandschi Baszy.

W ciągu zeszłego tygodnia był W. Wezryr w Arsenale dla dania rozkazów do uzbrojenia części floty, która w d. 14 ma być gotową i przeznaczoną wyść pod żagle na Archipelag. Zaczęto już brać maytków. Przełożeni Narodów Greckiego i Ormiańskiego go wezwani są do stawienia ludzi okrętowych.

Zaraza zupełnie ustała; wszystkie szpitale stoją próżne.

Multany i Wołoszczyzna.

O to jest przyrzeczony w przeszłym numerze gaz. nasz. List Pasterski Patryarchy Konstantynopolitańskiego i 19 Prałatów, oraz Odezwa Ypsylantego do mieszkańców Bukarestu:

»Grzegorz z Łaski Bożey Arcybiskup Konstantynopolitański i Patryarcha.«

»Szanowny Arcybiskupie Multan; ezieciele Boga, Biskupi Roman i Husch, Bracia nasi przez Ducha Świętego i współsturdy Boga! Wybrani i szlachetnie urodzeni Bojarowie kraiu! Zacni Kupcy! Wszystkie inne Stany, ogólnie zaś wszyscy Chrześcianie iakiegobądź Stanu, synowie nasi w Bogu, łaski i pokoju niechay wam ndziela Wszzechmocny, my zaś błogostawienstwa i przebaczenia.«

»Pierwszą podstawą dobrych obyczajów jest wdzięczność za odebrane dobrodzieystwa; ten, który zachownie się ściśle podług tey zasady jest więcey iak słońce oświecony, naynedźniejszy zaś jest ten z ludzi, który za dobrodzieystwa wypłaca się niewdzięcznością. Potwierdzenie tego znajdziemy w piśmie Świętem, a nawet w życiu Jezusa Chrystusa jest przykładem Judasz względem naszego Odkupiciela. Jeśli zaś ieszcze z niewdzięcznością

stowarzyszysz się skłonność do złego i opór przeciwko prawemu i powszechne dobro wspierającemu Rządowi, wtedy winny obciąża siebie bezbożnością; ponieważ Rządy dane są od Boskiey Opatrzności ku szczęściu ludzkości, ztąd każdy, który przeciwko nim powstaie, sprzeciwia się woli Boga.«

»Dwóch tych występków i wykroczeń przeciwko obowiązkom z nieporównaną zuchwałością i dumą stali się winnymi Michał Suzzo wyniesiony na Władcę Multan wraz z Alexandrem Ypsylantym.«

»Całemu naszemu wiadomo Narodowi, iak niezmierne dobrodzieystwa spływały z niewyczerpanego źródła potężnego i przełożonego nam Rządu na tego źle myślącego Michała. Rząd ten podniósł go z niskiego stanu do wysokiego urzędu, obsypał go bogactwy i znakami dostoięstwa obdarzył, i nakoniec posadził na tronie Xiążęcym. On zaś udarzony z natury ciemnotą niesłychaną, za to wywzajemnia się niewdzięcznością; ponieważ równie iak zbiegły Ypsylanty, dumny, bez sumnienia, godzien wzgardy, połączywszy się z nim ogłosili uwolnienie Greckiego Narodu, a własnym bezpośredniem wpływem iak i przez rozestanych apostołów uwiedli wielu naszych braci i pogrążyli ich w nieszczęście. Dla iednania sobie stronnictwa łudzili oni Lud baśnią, że Rząd Rossyyski sprzyia i wspiera ich przedsięwzięcia, przezco dopuścili się występku potwarzy przeciwko Cesarzowi Samowładzcy Rosyi i zmusili znaydującego się tutaj Cesarstwo-Rossyyskiego Ministra do oświadczenia na piśmie, że Rossyia nie tylko nie niewie o tem awanturnictwie, ale ieszcze takowe iako naybardziej godne wzgardy naymocniey nagania.«

»Ci Obadwa ze swoimi stronnikami pod pozorem miłości do wolności, która, atoli powinna być zwaną wzgardą wolności, przedsięwzięli zuchwale zaburzać spokoyność i szczęśliwość swoich braci, żyjących szczęśliwie pod potężną opieką Naszego terażniejszego Rządu i cieszących się, iak żaden z innych poddanych Tureckich z szczególniejszych przywilejów i wolnego wyznawania religii, a tak działając przeciwko woli Boga, obiawiają się być nieprzyjaciołmi swoich rodaków, ponieważ swoiemi bezsumiennemi i zbrodniczemi poruszeniami tak dalece rozdrażnili nasz prawy i potężny Rząd, że chce uchwalić zniszczenie naszych braci w podległych iemu prowincyach.«

»Dowiedziawszy się z naszym świętym Bractwem o szalonych przedsięwzięciach i zamiarach tych nierozsądnych awanturników, tak my iak i nasi znaydujący się bracia przeięci

zostaliśmy naywiększą niechęcią i smutkiem, co iako pasterzom daie nam powód z miłości oycowskiej inaiąc na celu wasze dobro działać dla uratowania wszystkich.«

»Stosownie więc do tego, obowiązujemy i zalecamy Waszey Świątobliwości, temu, któremu powierzony jest wyższy dozór nad zbawieniem dusznem tameczney prowincyi, abyście tak sami bezpośrednio, iak i przez podrzędnych przełożonych klasztorów Mnichów i innych pasterzy zawiadomili dokładnie wszystkich Chrześcían iakiegobądź stanu, o zwo-dniczym, zgubnym i złym zamiarze, zawartym w przedsięwzięciach osób spomnionych, byście napominali mocno do uległości i winnego posłuszeństwa ku potężnemu Rządowi danemu nam od Opatrzności, i wystawili w prawdziwym świetle zdrayców, iako ludzi bez sumienia zmierzających do zagłady swojego Narodu.«

»Ani wasza Świątobliwość, ni też powierzona mu trzoda nie ma zwracać uwagi na ich głos lub ich poruszenia; lecz każdy niechay nimi pogardza i odwraca się od nich, albowiem nimi pogardził Kościół i Naród i zesa na nich naystraszniejsze przekleństwa; wyłączył ich iako gnijące członki ze społeczeństwa Chrystusowego i uważa ich iako przestępców przykazań Boskich, ustaw Apostolskich, iako potwarców i niewdzięcznych ku swoim dobroczyńcom i iako buntowników i przekraczających granice dobrych obyczajów.« (Tu następują przekleństwa.)

»Ponieważ wiadomo, że zwodziciele, którzy połączyli się z nimi, starali się zobowiązywać przysięgami, ogłaszany przeto takową przysięgę za nieważną i pogańską, za podobną przysięgę Heroda, który, aby takowey pozostać w wierności, kazał ściąć Ś. Jana Chrzciciela, chociaż przysięga nieobowiązuie do wypełnienia zbrodni. Dotrzymanie przysięgi, zmierzającej do widocznego nieposłuszeństwa ku prawemu Rządowi i zniszczeniu waszego Narodu, niepodoba się Bogu, dopełnienie iey jest raczej zbrodnią.«

»Dla tego udziela Kościół, za sprawą Ducha Świętego uwolnienia od takowych przysięg, żądającym przebaczenia i przyzymowania ich znowu do łona swojego.«

»Jeszcze raz podnosimy głos nasz szczególnie do waszey Świątobliwości i do podrzędnego wam Stanu Duchownego, i zalecamy iż, ieżeli nie będziecie się naytroskliwiey i nayusilniey starać, abyście podług naszego napomnienia wydanego w imieniu Ducha Świętego

stosownie do waszych obowiązków działali dla nauczania obłąkanych, oddalenia ich od niebezpiecznego zawodu i przywrócenia porządku; ieżeli bardziej okażecie się bydź przeciwnikami potężnego i naszą pomysłność zapewniającego Wyższego Władztwa, uznani będziecie od nas iako niegodni powierzonych wam świętych urzędów, zostanieie pozbawieni waszych godności i oddaleni z miejsc świętych. Oprócz tego rozciągnie na was Bóg iako na ludzi nieszczęaych. Naród, karę ognia piekielnego.«

»Żąd milii w Bogu wzniescie ducha swojego i czyńcie tak, iak wam podług ustaw Kościoła przepisujemy, a tak będziecie mieli udział Łaski Boga.«

»Na Zgromadzeniu przed Świętem Stołem Ofiarnym podpisano przez Nas pokornego Patriarchy i wszystkich Exarchów dnia 11go Marca 1821.«

Odezwa Ypsylantego odebrana przez gońca w Bukaresćie na 3. Kwietnia r. b.:

»Szlachetni mieszkańcy Bukarestu!»

»Wstępując na ziemię Dacyi w moim pochodzie, ze smutkiem moim przekonywam się, że opuściliście waszą Stolicę i rozproszyliście się.«

»Mieszkańcy Bukarestu! Oycyzna wasza, wasz Naród i wszyscy dobrzemyślący niepochwalaiają tego kroku; miłość Oycyzny odważni mężowie w ten czas się tylko obiawia, ieżeli iako pierwsza podpora kraiu, widocznie dobrym przykładem przewodniczycie, coż pozostanie do czynienia Ludowi, gdy w tey mierze przekona się o przeciwnem postępowaniu?«

»Stany Bukarestu! Powróćcie do waszych domów; wzywa was do tego sprawa waszey Oycyzny, waszego Narodu, waszego własnego Dobra!«

»Idzie tu o przyszłe szczęście waszego Narodu, ktożby nie chciał przyżyć się swoim?«

»Gdyby mimo spodziewania się, znalazł się taki pomiędzy wami; niechay wymazany będzie z listy pierwszych w kraiu, a Oycyzna niech go pociągnie do odpowiedzialności za obojętność.«

»Stawiamy wam przekonanie, że wasze obawy są bezzasadne, i że wszyscy prędzey zginiemy, za nim przelanaby została kropla krwi Dackiey.«

»Dań w Główney kwaterzy Greckiey w Nissil d. 18. (30.) Marca 1821.«

»Alexander Ypsylanty.«